

Gazeta Codzienna Narodowa i Obca.

Prenumerata w Warszawie kosztuje na Kwartał Zł. 10. po Województwach z Poczta na Kwartał Zł. 15

WIADOMOŚCI POLITYCZNE.

W Londynie 15 Lutego.

Przedstawiono Parlamentowi papiery, dotyczące Kongressu Akwisgrańskiego, a szczególnie usunięcia wojsk Cudzoziemskich z Francji. Do roztrząśnienia ich, oddzielna Kommissja wyznaczona została.

Hrabia Lushington, wniósł projekt, ażeby za 20. Miljonów funtów Szterlingów, nowych papierów Skarbowych, w bieg puszczono. Wyznaczono również oddzielna Kommissje do zastanowienia się nad projektem Hrabiego.

Hrabia Wilbeforce, w imieniu Zgromadzenia Kwaków, podał prośbę, ażeby Izby wzięły pod ścisłą rozwagę, wszelkie prawa na śmierć skazujące, których w Anglii jest nader wiele.

— Od dnia 29 Kwietnia r. z. oskarżono tu 123 osób o fałszowanie papierów, a 273 o fałszowanie pieniędzy. Z pierwszych, 64 osób, na śmierć skazanych zostało.

— Dziennik *Comptien* zawiera: „Z żalem przymuszani jesteśmy donieść, iż znów kilka domów handlowych, lubo mniej znacznych, płacić przestało. Kre-

dyt powszechny, ciągle się zmniejsza. Prawie codzień dowiadujemy się o upadku którego z domów handlowych. Po niesienia takie, nader smutnymi są dla naszego handlu. Z tąd pochodzi, iż wszelkie czynności handlowe są w zawieszeniu.

— Na dniu 8. b. m. przybił do Liverpool Okręt nazwany Cezar, który w dniu 23 Grudnia z wyspy S. Heleny wypłynął. Niewiadomo dotąd, jakie przywiózł doniesienia.

— Gazety prowincjonalne donoszą: iż Pułkownik Wilson, nie potrafił ani jednego człowieka do wojsk Hiszpańskich zaciągnąć. Tymczasem Pułkownik Amerykański Uslar, bezprzestannie wysyła nowe posiłki dla Niepodległych; tak wielka jest liczba żołnierzy, chcących walczyć za sprawę Niepodległości!

— Według Dzienników tutejszych, zmarła Królowa Wirtemberska, zrobionym przez siebie testamentem, zapisała małżonkowi swojemu sposobem darowizny Miljon rubli i dwa Serwisy, z których jeden jest szczerozłotym. Prócz tego, dwa miliony rubli, na dzieci Jej spadające, aż do pełnoletności tychże, zostaną w rękę Króla JMci Wirtemberskiego.

z Paryża dnia 15 Lutego.

Na dniu wczorajszym rozeszła się tu pogłoska o śmierci Papieża i byłej Królowy Etruryjskiej, siostry panującego Króla Hiszpańskiego. Wiadomość ta, zdaje się być bezzasadną.

— Marszałek Berthier, został uwolniony od służby.

— Xiążę Cambacères wyjeżdża do Bruxelli.

— W jednej z szkół tutejszych, zbuntowali się znów uczniowie przeciw przelozonym. Zamknawszy izbę, oświadczyli: iż nie prędzej ją otworzą, choćby się nawet bronić mieli, dopoki władza szkolna nieprzyjmie warunków, które jej podadzą. Rektór Szkoły niewchodząc z niemi w układy, zawołał stolarzy i kazał drzwi do tejże izby tak mocno zamknąć, iż wkrótce twierdza stała się dla zbuntowanych więzieniem. — Przekonała się uporna młodzież, iż tylko przez poddanie się i posłuszeństwo, może wolność odzyskać; wróciła więc do porządku i spokojności.

— W Montpellier zdarzył się podobnyż rozruch. Uczniowie chcieli przymusić Dyrektora Teatru, ażeby nie ledwie bezpłatnie wolno im było uczęszczać na Teatr. Wkrótce jednak policja przywróciła spokojność, a Uczniom zakazano na niejaki czas, na teatrze bywać.

— Długo oczekiwany romans Pani de Genlis, pod napisem: Les Parvenus, wyszedł naręszcie z druku. Czytany jest powszechnie.

— Dziennika Conservateur, rochodzi się 7,000. a Minerwy 2,500. Exemplarzy.

— Gazeta Francuzka (Gazette de France) zawiera: że jeden z Dzienników Niemieckich, daje następującą definicję wyrazu Obywateł: „Obywateł jest czło-

wiek mający prawo i obowiązek znośzenia wszelkich ciężarów publicznych.”

— Z Nowego Jorku wysłano na ląd stały diament wartujący 80,000. dolarów, na sprzedaż. Dorozumiewają się, iż jest własnością Józefa Bonapartego.

HISZPAŃJA.

z Madrytu dnia 28 Stycznia.

(Z listów prywatnych) Kiedy głębokie milczenie od roku już okrywa grubą zasłoną stan interesów naszych w Ameryce, mniemaliśmy niemiec innych powodów do smutku, prócz strat, któremi podobano się opatrności dotknąć familję Królewską. W jednej prawie chwili utracił nasz Monarcha żonę, matkę i owoc świętego związku, który ubezpieczając prawe następstwo tronu; ustalić miał na długie lata spokojność i szczęście Hiszpanji.

Nagle pogłosy o nowych spiskach, pomnożyły powszechną żalobę. Więzienia zapełniają się nieszczęśliwemi o zuchwałę zamiary obwinionemi. — Oto jest odezwa Jenerała Elio, która uwiadomia nas zarazem o szczegółach odkrytego spisku i ukaranu winnych.

„Szlachetni mieszkańcy Walencji! Wierni towarzysze broni!

„Wyrok Śmierci, który w tej chwili spełnionym widzieliście, mniej zdawać się wam będzie okropnym, skoro zastanowicie się nad zbrodniami, które występnych na rusztowanie poprowadziły. Monarchję i rząd obalić, łupieżtwo, zemstę i morderstwo upoważnić, przelać krew niewinnych; takie były tych nikczemnych zamiary. Chcieli Narod chańbą okryć, a was sprawcami i współnikami swych niegodziwości uczynić. Nie ufni w własnej srogości, zamierzali wszystkich zbrodniarzy z więzień uwolnić, aby tém pewniej dokonać mogli haniebnego przedsięwzięcia swego.

„Czuwająca nad nami Opatrzność, środkami pojęcie ludzkie przechodzącemi, zniszczyła zamachy zawistnych nieprzyjaciół monarchji, praw i religji, wichrycieli spokojności Państwa. Ona dała mi światło i dostarczyła sposobów odkrycia i przekonania zbrodniarzy, w oczach waszych straconych.

„Mieszkańcy Walencji! Nie wszyscy to są jeszcze zdrajcy. Mają oni współników nietylko w tej prowincji, ale i w całym Królestwie. Do was należy szlachetni obywatele, do was waleczni żołnierze Hiszpańscy, którzy zawsze byliście wzorem wierności dla Króla i posłuszeństwa dla praw naddziadów waszych; do was należy śledzić nieczemnych i mnie ich wskazać, a wytepić ich moją będzie powinnością. Dopóki którykolwiek z tych zdrajców żywym pozostanie, nie spodziewajcie się spokojności domowej. Dopóki ci nędzni fałszywe swe zdania rozsiewać będą; napróżno ojcowie od dzieci posłuszeństwa i przywiązania, żony wierności i miłości od mężów, spodziewać się będą. Zniknie przyjaźń, dobra wiara, świętość praw i cnoty towarzyskie. Skończymy na wzajemnem morderstwie: Syn wydrze życie ojcu i matce która go wykarzyła.

„Jeżeli Obraz ten, zdaje wam się być przesadzonym i zbyt okropnym, pomnijcie, iż te same maxymy, które tyle Monarchji do upadku przywiodły, te same maxymy, rozsiewają nieprzyjaciele nasi. Tym to środkiem, chcą nas w przepaści nieszczęść pograć: ale nie poddawajcie się obawie. Bóg co czuwa nad tym prawowiernym Narodem, obdarzył lud Hiszpański w wysokie cnoty; nie go nie potrafi odwrócić od wierności dla Króla i wiary świętej: Ołtarz i tron, znajdują u nas w każdej chwili obrońców. Doświadczonym Wodzom, powierzony jest Rząd w

innych prowincjach; i Walencji na nich nie zbywa: na czele zaś wszystkich prawych Obywateli, ujrzycie zawsze waszego Jenerała, który aż do zgonu swego nie przestanie niweczyć buntowniczych zamachów zbrodniarzy.

(podpisano) Elio.

Odezwa ta, nie ze wszystkim mile przyjęta została. Mógł wprawdzie Jenerał Elio ukarać spiskowych na uczynku schwyconych, ale nie powinien był tyle wagi do tej okoliczności przywiązywać, ani upowszechniać trwożliwej opinji, jakoby liczba nieprzyjaciół Rządu, tak była w kraju znaczną. Nie tymto sposobem wielcy ludzie Narodu naszego i sławny Fernando Cortez, godny miejsca obok najslawniejszych Wojowników, przytłumiali sprzysiężenia w ich zarodzie. Ukarawszy dla przykładu kilku przekonanych winowajców, umieli zręcznie udać, że nie wiedzą, czy znajdują się współnicy, i że wysledzić ich nie są w stanie.

Na czele tego spisku, był Pułkownik Vidul, który powieszonym został.

Słychać iż rząd zganil postępowanie Jenerała Elio i że tenże odwołanym został.

Publiczność powszechnie zajęta jest tym wypadkiem; i o nim tylko w Hiszpanji mówią.

W Kadyxie nic nowego nie zaszło.

— Wielki Inkwizytor ogłosił wyrok następujący:

„My Hieronim i. t. d. Wiadomo czyniemy wszystkim prawowiernym Królestwa: iż dowiedzieliśmy się o wprowadzeniu do kraju, nowego dzieła pod napisem: La Venue du Messie dans sa gloire et la Majesté. (Przybycie Messjasza w chwale i majestacie) przez Juana Jozafata Ben-Ezra. Istota tego pisma, jego przedmiot, potajemne upowszechnianie się i wpływ jaki równie na uczonych, jak

nieoświeconych mieć może, wzbudziły obawę w nas, którzy bez przestannie czuwamy, aby żadna nowość do świętej wiary i świętych jej tajemnic, zaprowadzana niebyła. Aby sobie postąpić z rostronnością odpowiadającą ważności przedmiotu, oraz z delikatnością i rozumą Urzędu w naszym właściwą, zasiągnęliśmy zdania Rady naszej. Za jej zgodą, poruczyliśmy biegłym Teologom roztrząśnienie tego dzieła, co gdy znaczego czasu potrzebuje, a czytanie dzieła tego, szkodliwym wiarze świętej stać się może i staje się na przedstawienie więc dopiero wspomnianej Rady umyśliłiśmy wstrzymać upowszechnienie rzeczonoego dzieła. Zyskawszy zaś upoważnienie Króleskie, nakazujemy niniejszem: „Ażeby dzieło wamiankowane było skonfiskowane; ażeby go nikomu czytać, ani przedawać niebyło wolno, pod groźeniem wielkiej klątwy, i 200 Dukat. pieniężnej kary. i. l. d.

Działo się w Madrycie dnia 15 Sty. cznia 1819.

(podpisano) Wielki Inkwizytor.

— Rozchodzi się wiadomość, iż Król po trzeci raz wniędzie w śluby małżeńskie. Słychać także, iż Xiężę Wellington przybyć ma do Madrytu, w celu pojednania Hiszpanji z jej Osadami w Ameryce.

DOSTRZEZENIA METEOROLOGICZNE, czynione w Warszawie przez Ant: MAGIER

Dnia	Termometr		Barometr			Wiatr	Stan Nieba	Wysokość wody na Wisle.
	ciepła	zimna	cała	linje	notze: li:			
26. Lutego		5	27	6	0	Południo - Wschodni.	Pogoda.	
27. Lutego		5	27	4	7	Południowy.	Pogoda.	

Wydawcy odpowiedzialni.

Antoni Magier *Jerzy Morawski*

z Wiednia dnia 15 Lutego.

Dnia 10. b. m. o godzinie wpół do ośmej z rana, wyjechał Cesarz JMé z Małżonką swoją i Arcy-Xiężniczką Karoliną do Wenecji, z kąd jak wiadomo, udadzą się NN. Cesarstwo do Florencji, Rzymu i Neapolu.

od brzegów Menu dnia 19 Lutego.

19 Ner Tygodnika literackiego Pana Kotzebue, zawiera:

Rozgłoszono w wielu pismach publicznych, tak Niemieckich jako i cudzoziemskich, iż Wydawca Tygodnika literackiego „otrzymał rozkaz udania się do Estonji”. Gdy podobny sposób wyrażenia, jest powodem do wielu wątpliwości, z tej przyczyny uznałem za rzecz potrzebną, udzielić publiczności krótka wiadomość w tej mierze, jak następuje:

N. Cesarz Rossyjski, na wielką prozbę moją (Pana Kotzebue) zezwolić najłaskawiej raczył, abym z dotychczasowem zatrudnieniem przeniósł się do Rewla, gdzie mnie dzieci, familia i przyjaźń powołują; raczył nawet obdarzyć mnie placą tą samą, jaką dotąd za granicą Państw Jego pobierałem. Tygodnik Literacki zatem niestanie. — Z resztą, niewiem w tej chwili z pewnością, kiedy Niemcy opuszczą, ponieważ zależy to będzie, od polepszenia stanu zdrowia mego.